

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2 pkt 2) lit. c) dyrektywy 2004/38⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie może pod pewnymi warunkami wymagać od bezpośredniego zstępnego, który ukończył 21 lat — w celu uznania go za osobę pozostającą na utrzymaniu i tym samym wchodzącą w zakres definicji członka rodziny w rozumieniu tego przepisu — podjęcia przez niego starań w celu znalezienia pracy, uzyskania ze strony organów państwa pochodzenia pomocy na pokrycie kosztów utrzymania się lub też utrzymywania się samodzielnie w inny sposób, które jednak okazały się bezskuteczne?
- 2) Czy przy wykładni terminu „pozostają na utrzymaniu”, użytego w art. 2 pkt 2) lit. c) dyrektywy 2004/38, jakiegokolwiek znaczenie ma okoliczność, że osobę spokrewnioną — ze względu na jej uwarunkowania osobiste, takie jak wiek, wykształcenie, czy stan zdrowia — uznaje się za całkowicie zdolną do znalezienia pracy oraz że osoba ta zamierza podjąć pracę w państwie członkowskim, skutkiem czego przestaje ona spełniać przesłanki uznania ją za osobę spokrewnioną pozostającą na utrzymaniu na gruncie tego przepisu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-427/12)

(2012/C 355/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 80 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾ w zakresie, w którym przepis ten przewiduje przyjęcie środków ustanawiających opłaty wnoszone na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 291 TFUE, a nie w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE;
- utrzymanie w mocy skutków unieważnionego przepisu oraz wszelkich aktów przyjętych na jego podstawie do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, nowego, zastępującego go przepisu;

- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Tytułem pomocniczym, gdyby Trybunał uznał, że powyższy wniosek o stwierdzenie nieważności w części jest niedopuszczalny,

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości;
- utrzymanie w mocy skutków wskazanego rozporządzenia oraz wszelkich aktów przyjętych na jego podstawie do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, nowej, zastępującej go regulacji;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi na poparcie swej skargi zarzut dotyczący naruszenia traktatu, a w szczególności systemu przekazywania uprawnień prawodawczych, które prawodawca Unii może przekazywać na rzecz Komisji na podstawie art. 290 i 291 TFUE.

Komisja podnosi, że Rada i Parlament błędnie zdecydowały o przyznaniu Komisji kompetencji wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE celem ustanowienia opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów. Zdaniem Komisji, akt który ma ona przyjąć na podstawie art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 należy bowiem uznać za akt delegowany w rozumieniu art. 290 TFUE, ponieważ ma on na celu uzupełnienie niektórych, innych niż istotnych, elementów aktu ustawodawczego. Mając na uwadze charakter przekazania uprawnień na rzecz Komisji, a także przedmiot aktu podlegającego przyjęciu na podstawie owych uprawnień, tego rodzaju akt powinien być przyjęty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 290 TFUE, a nie zgodnie z procedurą art. 291 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2012 r. w sprawie T-334/10 Leifheit AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 września 2012 r. przez Leifheit AG

(Sprawa C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Leifheit AG (przedstawiciele: adwokaci V. Töbelmann i G. Hasselblatt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Vermop Salmon GmbH